

ani solidnego sprawdzenia wyników.

- U ludzi psychicznie chwiejnych można poprzez ustawienia rodzinne spowodować znaczne szkody. Istnieją przypadki samobójstw po „ustawieniu rodziny”.
- Ustawienie rodziny według Hellingera uważane jest za metodę spirytystyczną o wydźwięku szamanistycznym, która nie nadaje się do stosowania jako metoda psychoterapeutyczna.

Krytyka duszpasterska

- Dawny katolicki teolog w swoich wypowiedziach i publikacjach oddalił się od chrześcijańskiego obrazu Boga.
- Na miejscu osobowego Boga występuje u Hellingera ślepy los, któremu człowiek musi się poddać.
- Nie ma ostatecznie żadnego absolutnego rozróżnienia między dobrem i złem.
- Hellinger odrzuca biblijnego Boga jako Boga „przemocy”, podobnie jak myśl o zbawieniu poprzez krzyż Chrystusa.
- Idea „pojednania się” z przodkami (np. rodzicami lub dziadkami) w przypadku ich nagannych zachowań jest odrzucona jako zarozumiałość. Potomkom (rzekomo) nie godzi się osądzać uczynki przodków. Młodszy mają się tylko pogodzić z tym, co było. Jedynie poprzez ten rodzaj akceptacji przeznaczenia miałyby zostać na nowo odnaleziony pokój.
- Proponowane przez Hellingera rozwiązania są wspierane przez rodzaj myślenia,

które nie jest możliwe do pogodzenia z myśleniem chrześcijańskim i chrześcijańską wiarą w zbawienie. Odradza się brania udziału w ustawieniu rodziny według Berta Hellingera.

Źródła (wybór):

- Goldner, C., Der Wille zum Schicksal, Wien 2003
- Haas, W., Familienstellen - Therapie oder Okkultismus, Das Familienstellen nach Hellinger kritisch beleuchtet, Kröning 2005
- Hellinger, B., Hovel G., Acknowledging What Is: Conversations With Bert Hellinger, Zeig, Tucker & Theisen 1999
- Hellinger, B., No Waves without the Ocean: Experiences and Thoughts, Carl Auer International 2006
- Ulsamer, B., The Healing Power of the Past: A New Approach to Healing Family Wounds, Underwood Books 2005

Kościelna opinia na temat „New Age” jest przedstawiona w dokumencie:

Papieska Rada ds. Kultury, Papieska Rada ds. dialogu międzyreligijnego, Jezus Chrystus dawcą wody żywej. Refleksje na temat New Age z perspektywy chrześcijańskiej, Rzym 2003.

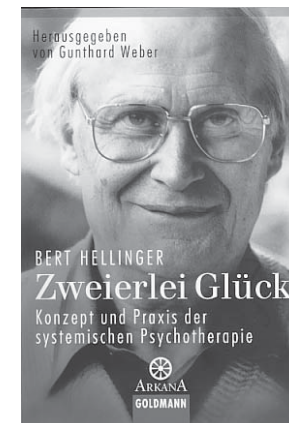
W/w publikacja jest do ściągnięcia z następującej strony internetowej: <http://apologetyka.katolik.net.pl/content/view/1274/156/>

Publisher: P. Dr. Clemens Pilar COp, Gebrüder Lang Gasse 7, A - 1150 Wien, clemenspilar@gmx.at
Tel./fax: 0043-(0)1/893 43 12 47
<http://nazaret.juengergemeinschaft.at>

Hasło

Ustawienia rodzinne wg Berta Hellingera

Wśród licznych ofert na dzisiejszym rynku zdrowia i terapii od kilku lat proponowana jest tak zwana „metoda ustawień rodzinnych (inaczej: ustawienia rodziny) wg Berta Hellingera”. Choć praktyka ta cieszy się dużą popularnością i odnosi wiele sukcesów w swoich różnych odmianach, należy spojrzeć na nią krytycznie. Nie tylko dlatego, że psycholodzy-specjaliści odrzucają tę metodę jako niepoważną, lecz również dlatego, że nasuwają się pewne pytania, które dotyczą duszpasterstwa i nauki chrześcijańskiej.

Wątpliwe obietnice szczęścia dawane przez psychologa-guru.

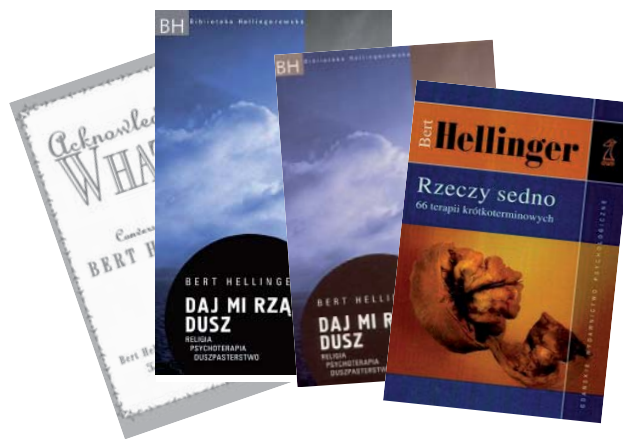
Kim jest Bert Hellinger?

Suitbert (Bert) Hellinger urodził się w 1925 roku Heidelbergu jako Anton Hellinger. Po wojnie wstąpił w Würzburgu do zakonu Ojców Białych i przyjął imię Suitbert, które zachował również po odejściu z zakonu. Po studiach teologicznych w roku 1952 został wyświęcony na kapłana. Później przez wiele lat pracował jako misjonarz w Afryce Południowej; uczył tam również w szkole. W roku 1968 powrócił do Niemiec; nie umiał się jednak odnaleźć w zmienionych okolicznościach i w roku 1971 wystąpił z zakonu. Ożenił się i rozpoczął różne kursy psychoterapeutyczne, z których żadnego nie ukończył. W ramach tych kursów poznał między innymi metody pracy z rodziną. Z poważnych form psychoterapeutycznej pracy nad rodziną wyselekcjonował element „ustawień rodzinnych” jako wyizolowaną, z niczym nie powiązaną praktykę i od połowy lat 90-tych XX wieku występował z nią coraz bardziej publicznie. W ciągu dalszych lat coraz wyraźniej wypracował własną formę tzw. „systemowych ustawień rodzinnych”, dla której znalazł też licznych naśladowców.

Co to jest „ustawienie rodziny”?

Bert Hellinger nie dba o to, w jaki sposób jego liczni naśladowcy traktują jego praktykę. Odrzuca wszelką odpowiedzialność za to, czego inni uczą i co robią, używając jego nazwiska. To prowadzi do tego, że „ustawienia rodzinne według Berta Hellingera” są w różny sposób praktykowane i rozumiane. Nie istnieją tu żadne wspólne standardy czy wytyczne. Fantazji „terapeutów” nie są stawiane prawie żadne granice. Pierwotna teoria stojąca za

praktyką Hellingera mówi, że wiele problemów, które człowiek przeżywa (czy to zdrowotnych, czy w obszarze stosunków międzyludzkich, czy też zawodowych) ma źródło w nierozwiązanych konfliktach w rodzinie. W ramach ustawienia rodziny „pacjent” jest proszony, aby wybrał z grupy ludzi (może to dziać się także przed dużą publicznością) osobowościowych reprezentantów dla każdego członka swojej rodziny. Są oni ustawieni w pomieszczeniu w takiej kolejności, jak na podstawie swoich odniesień ocenia ich pacjent. Na koniec wyszukuje się również reprezentanta dla pacjen-

Napływ książek dotyczących ustawień rodzinnych Hellingera lub jego naśladowców zalewa rynek książkowy.

ta. Na tym rola pacjenta się kończy i od tej chwili tylko biernie przygląda się on temu, co się dzieje. Reprezentanci mają mówić po kolei jak się czują, jakie mają wrażenia. Prowadzący ustawienie zmienia pozycję reprezentantów w pomieszczeniu i podaje pewne zdania, które powinni oni powtarzać tak długo, aż wszyscy będą mieli „odczucie”, że

teraz wszystko pasuje. Obraz, który się przy tym wyłania, ma przedstawiać pacjentowi rozwiązanie problemu. Całe to zdarzenie nie powinno być dyskutowane, w przeciwnym razie mogłoby ono utracić swoją siłę oddziaływania.

Teoria stojąca za praktyką

Według Hellingera, dla każdej rodziny, dla każdego rodu istnieje pewien rodzaj duszy rodziny, która posiada „rozumne pole”. W momencie ustawienia reprezentanci rzekomo otrzymują dostęp do tego „pola” i mogą, na wzór medium, dokładnie odtworzyć, co odczuwają realne osoby, którą oni reprezentują. Celem „ustawienia” jest rozpoznanie przeznaczonego przez los „uwikłania” rodziny i doprowadzenie do przyjęcia tego przeznaczenia.

Krytyka psychologów

„Ustawienia rodzinne według Hellingera” zostały określona przez Niemieckie Towarzystwo ds. Terapii Systemowej i Terapii Rodzinnej (Deutsche Gesellschaft für Systemische Therapie und Familientherapie – DGST) jako terapia niepoważna i niewystarczająca, ponieważ:

- Przekazywana jest ezoteryczno-magiczna wiara w nieuchronny los.
- Polecenia prowadzącego są podawane w sposób autorytarny, bez proponowania gruntownego rozwiązania problemu poprzedzonego dogłębną refleksją.
- „Rozwiązania” są najczęściej ogólnikami bez odniesienia do konkretnej osoby.
- Nie ma ani fachowej diagnozy problemu